

Nr 31.

Ankom till riksdagens kansli den 20 april 1928 kl. 2 e. m.

Memorial med föranledande av kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande första lagutskottets utlåtande nr 21 i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om arv m. m., dels ock i ämnet väckta motioner.

I utlåtande nr 21 med anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition, nr 17, med förslag till lag om arv m. m., dels ock i ämnet väckta motioner hemställde första lagutskottet, att riksdagen måtte antaga de genom propositionen framlagda lagförslagen med vissa av utskottet föreslagna ändringar.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hava kamrarna, i vad rör utskottets lagförslag, stannat i olika beslut beträffande 5 kap. 3 § i lagen om arv samt 8 och 10 §§ i lagen om allmänna arvsfonden. I fråga om samtliga dessa lagrum har sålunda första kammaren godkänt Kungl. Maj:ts av utskottet tillstyrkta förslag, medan andra kammaren med bifall till reservationer, som afgivits av herr Leo, godkänt lagrummen i den av herr Leo föreslagna avfattningen, enligt vilken avstående av danaarv samt försäljning av fast egendom skall ske enligt beslut av Konung och riksdag.

Vad angår den vid 3 kap. i lagen om arv av herrar Klefbeck och Schlyter fogade reservationen med hemställan om utredning, i vad mån arvsrätten för barn utom äktenskap må kunna utsträckas, hava kamrarna jämväl stannat i olika beslut, i det första kammaren avslagit men andra kammaren godkänt skrivelseförslaget.

Sammanjämkningen har synts utskottet böra äga rum på det sätt, att kamrarna, med frånträdande av sina förut fattade beslut beträffande 5 kap. 3 § i lagen om arv samt 8 och 10 §§ i lagen om allmänna arvsfonden, godkänna nedan intagna lydelse av dessa lagrum.

Utskottet får alltså hemställa,

att kamrarna, med frånträdande av sina förut fattade beslut beträffande nämnda lagrum, måtte antaga följande lydelse av

1) 5 kap. 3 § i lagen om arv.

(Kungl. Maj:ts och utskottets
ursprungliga förslag.)

Arv, som tillfallit fonden, må, där det med hänsyn till omständigheterna får anses billigt, enligt *Konungens förordnande* helt eller delvis avstås till arvlåtarens skyldeman eller annan, som stått arvlåtaren nära.

(Utskottets sammanjämnings-
förslag.)

Arv, som tillfallit fonden, må, där det med hänsyn till omständigheterna får anses billigt, av *Konungen med riksdagens samtycke* helt eller delvis avstås till arvlåtarens skyldeman eller annan, som stått arvlåtaren nära.

2) 8 och 10 §§ i lagen om allmänna arvsfonden.

8 §.

Egendom, som i arv tillfallit fonden, skall av boutredningsmannen försäljas å offentlig auktion, där ej kammaradvokatfiskalsämbetet efter framställning från boutredningsmannen annat medgiver. Fordringar må dock försäljas allenast i den mån de ej kunna indrivivas.

Lös egendom, som i arv tillfallit fonden, skall av boutredningsmannen försäljas å offentlig auktion, där ej kammaradvokatfiskalsämbetet efter framställning från boutredningsmannen annat medgiver. Fordringar må dock försäljas allenast i den mån de ej kunna indrivivas. *Om försäljning av fast egendom gäller vad med avseende å kronans fasta egendom i allmänhet är stadgat.*

Boutredningsmannen skall ock ombesörja betalning av den dödes gäld. Såframt anledning därtill är för handen, vare han pliktig avträda den dödes egendom till konkurs. Försummar han det, svare han borgenärerna för skadan.

För indrivning av boets fordringar äge boutredningsmannen anhängiggöra och utföra talan utan bemyndigande av kammaradvokatfiskalsämbetet.

10 §.

Har egendom, som ej utgöres av penningar, genom gåva eller testamente tillfallit fonden, skall lämplig person förordnas att omhändertaga och försälja egendomen, *såframt ej vid gåvan eller genom testamentet annat särskilt föreskrivits, och skall i avseende å honom i tillämpliga delar gälla vad i 7—9 §§ om boutredningsman är stadgat.*

Har egendom, som ej utgöres av penningar, genom gåva eller testamente tillfallit fonden, skall lämplig person förordnas att omhändertaga och försälja egendomen, *och skall vad i 7—9 §§ är stadgat i tillämpliga delar gälla. Äro vid gåvan eller genom testamentet särskilda föreskrifter lämnade, skola dessa lända till efterrättelse.*

Stockholm den 20 april 1928.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Akerman, Klefbeck, Larson* i Lerdala, *Borell**, *Schlyter, Anderson* i Hägelåkra, *Svenson* i Eskhult och *Bissmark*;

från andra kammaren: herrar *Lindqvist* i Halmstad, *af Ekenstam, Leo, Jansson* i Edsbäcken, *Karlsson* i Vätö*, *Johansson* i Brånalt, *Johanson* i Huskvarna och *Sjögren*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *Borell, Anderson* i Hägelåkra och *Bissmark*, vilka anförde:

»Utskottsförslagets sakliga innebörd är, att riksdagens första kammare anmodas att biträda medkammarens beslut i de punkter, där kamrarna stannat i olika beslut i fråga om lagarna om arv och om allmänna arvsfonden. Något försök till sammanjämkning har sålunda icke skett. Skälet härför torde vara, att utskottet ansett likartade bestämmelser böra gälla rörande efterskänkande av arv och försäljning av fast egendom, som tillfallit arvsfonden. Det torde emellertid vara tydligt, att några tvingande skäl för en sådan överensstämmelse icke föreligga. I det ena fallet rör det sig om bortskänkande av statens egendom och i det andra om fast egendoms förvandling till penningar. Om man strängt hölle på kravet om överensstämmelse, hade möjlighet för en sammanjämkning ändock förefunnits genom att åt Konungen överlämna beslutanderätten i båda fallen. Då emellertid en dylik sammanjämkning möjligen kunde anses allt för starkt närma sig första kammarens ståndpunkt, hava vi inom utskottet slutligen påyrkat, att sammanjämkningsförslaget skulle gå ut på att Konungen i fråga om efterskänkande av arv skulle vara beroende av riksdagens samtycke men däremot självständigt äga förordna om försäljning av fast egendom, som tillfallit arvsfonden.»